

Vraag nr. 54
van 6 maart 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Zorg- en opleidingskrediet – Evaluatie

Inzake het zorgkrediet merkt men een grote belangstelling. Reeds meer dan 10.000 werknemers in Vlaanderen hebben hun zorgkrediet willen opnemen, waarvan 82 % voor de zorg van kleine kinderen. Het betreft overwegend vrouwen. Op 10.326 aanvragen, zijn er slechts 1.529 mannen.

Het opleidingskrediet echter is niet erg in trek. Tegenover meer dan 10.000 aanvragen voor het zorgkrediet stonden amper 200 aanvragen voor opleidingskrediet. De Vlaamse regering en de werkgevers beweren daarom dat het afgesproken "evenwicht" tussen zorg en opleiding werd geschonden.

1. Bestaan er plannen om deze stelsels te verlengen ?
2. Wordt het opleidingskrediet aantrekkelijker gemaakt ? Als zo weinig werknemers het tijdskrediet gebruiken voor het volgen van opleiding, dan is een sterkere stimulans nodig.
3. Waarom worden lokale besturen niet voorzien van financiële steun vanuit Vlaanderen als zij hun ambtenaren opleiding verstrekken ? De opleidingscheques zijn er enkel voor de privé-sector ?
4. Werkt de Vlaamse regering tevens aan een soort van "verenigingskrediet", zodat mensen die een engagement op zich nemen in het verenigingsleven ook beloond worden ? Verenigingen zijn tenslotte ook een goede leeromgeving.

Antwoord

1. Het stelsel van de aanmoedigingspremies bij zorg- en opleidingskrediet en bij arbeidsduurvermindering in ondernemingen in moeilijkheden of in herstructurering, is van toepassing sedert 1 januari 2002.

In het recent Vlaams akkoord 2003-2004, gesloten tussen de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners, is geopteerd voor de ongewijzigde verlenging van dit stelsel.

2. Er zijn niet onmiddellijk objectieve redenen of factoren aan te wijzen voor de tot dusver overheersende rol van het zorgkrediet en het (voor-

lopig) geringe succes van het opleidingskrediet binnen het stelsel van de aanmoedigingspremies. De voorwaarden voor het opnemen van een zorg- of opleidingskrediet zijn nochtans gelijklopend, beide kredietstelsels hebben het federale tijdskrediet als basis en ook de premiebedragen zijn dezelfde. Verder wordt ook het begrip "opleiding" zeer ruim gedefinieerd in het besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2002 houdende hervorming van het stelsel van de aanmoedigingspremies in de privé-sector.

Krachtens artikel 23 van het besluit van 1 maart 2002 werd een opvolgingscommissie opgericht, bestaande uit vertegenwoordigers van de Vlaamse regering, de Vlaamse sociale partners en de administratie Werkgelegenheid. Het behoort tot de taak van deze commissie om de maatregelen van voornoemd besluit te evalueren en om eventueel voorstellen te formuleren tot aanpassing of bijsturing van het stelsel van de aanmoedigingspremies. Op grond van een eerste evaluatie na het opstartjaar 2002 heeft de opvolgingscommissie het niet opportuun geacht om nu reeds het toepassingsgebied van het opleidingskrediet te verruimen. Deze optie werd, zoals boven vermeld, bijgetreden in het Vlaamse akkoord 2003-2004.

3. Naast de werknemers uit de privé-sector komen ook de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs in aanmerking voor een aanmoedigingspremie indien zij (volledige of deeltijdse) loopbaanonderbreking opnemen. Ook hier is in een financiële stimulans bij opleiding voorzien: de toegekende aanmoedigingspremie wordt met name in bedrag verdubbeld voor de duur dat het betrokken personeelslid een opleiding volgt.

De toekenning van opleidingsvergoedingen voor ambtenaren behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken en dient op de daartoe geëigende overlegfora te worden behandeld.

Het stelsel van de opleidingscheques is beperkt tot de privé-sector, aangezien de middelen voortvloeien uit het economisch ondersteuningsbeleid.

4. Gelet op de beperkte budgettaire ruimte is een vorm van "verenigingskrediet" binnen het kader van het stelsel van de aanmoedigingspremies, momenteel niet aan de orde.